

ת"פ 26765/07/16 - מדינת ישראל נגד שלום זנזורי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26765-07-16 מדינת ישראל נ' זנזורי
תיק חיצוני: 1069725/2014

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שלום זנזורי

המלטה
מונחת בפני בקשת הגאשם לביטול כתב האישום שהוגש כנגדו נוכח טענות מקדמיות ובין היתר, אי קיומה של זכות השימוע, בהתאם לסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); הגשת כתב האישום בחוסר סמכות; אפליה ביחס לנאשמים אחרים באותה פרשה וטענת הגנה מן הצדק. עוד ביקש לקבל את פירוט שמות האחרים המוזכרים בכתב האישום.
רקע עובדתי ותמצית טענות הצדדים
נדב הגאשם הגיש כתב אישום המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ו-1977 (להלן: "החוק"); שימוש במסמך מזויף לצורך קבלת דבר, לפי סעיף 420 לחוק; קשירת קשר למשע, לפי סעיף 4499(א)(1) לחוק.
על פי עובדות כתב האישום, עסקינן בפרשה שעניינה הפקת חלושי שכר מזויפים לעובדים, כך שיוכלו לקבל מן המוסד לביטוח לאומי כסף במרמה.
בין השנים 2013-2010, החברה המזכרת בכתב האישום הנפיקה חלושי שכר פיקטיביים על שם הגאשם ודוחה עליו למסוד לביטוח לאומי כעובד בחברה. זאת, למרות שלא הועסק בחברה כלל.
בעקבות כך, הגיש הגאשם למסוד לביטוח לאומי תביעות לקבלת נמלת הבטחת הכנסה, בצירוף מסמכים פיקטיביים וקיבל סכומי כסף במסגרת נמלה זו וכן, זכויות מכח "רצף ביטוח" לתקופה בה, לכאורה, עבד בחברה.
ב"כ הגאשם טען כי לא קיומה בעניינו של הגאשם זכות השימוע בהתאם להוראת סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), כמחויב בעבירות מסוג פשע ולמרות שהגאשם פנה בבקשה לאפשר לו לקיים שימוע. על כך, עתר לביטול כתב האישום שהוגש נגדו.
עוד טען כי כתב האישום הוגש בחוסר סמכות. הוגש שמוסמך להגיש כתב אישום בכל הנוגע לעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע הוא התביעה המעשטרית.
מוסף על כך, טען ב"כ הגאשם להגנה מן הצדק בשל אפליית הגאשם ביחס לנאשמים אחרים באותה הפרשה וכן, ביקש לקבל את שמות האחרים המוזכרים בכתב האישום.
ב"כ הגאשם הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בית המשפט בנושא.
בתגובתו בכתב, ציין ב"כ המאשימה כי לנאשם ניתנה זכותו לשימוע בכתב והוא מימש אותה. הודעת יידוע בהתאם להוראת סעיף 60א לחסד"פ ששלחה לנאשם הוא שלא מכתב תגובה. לאחר עיון מעמיק במכתבו, סברה המאשימה כי חומר הראיות בעניינו, כמו גם האינטרס הציבורי, מצדיק הגשת כתב אישום נגדו. עוד ציין ב"כ המאשימה כי לאחר מכן, נמסר לנאשם כי הוא מוזמן למסור זכויותיו ולתאם עם ב"כ המאשימה מועד לקיום שימוע בעל פה טרם הגשת כתב אישום נגדו וזאת, למרות שמדובר בסמכות עברשות שניתנה לו. המתבקש אותו הציג ב"כ הגאשם לא הניע ליד המאשימה כלל. עוד טען כי הגאשם בחר בחלק לא מבוסס מחקריותו במעשירו לשמור על זכות השתיקה. במצב דברים זה ובהתאם להנחיית הוועמ"ש לממשלה, סבורה המאשימה כי אין לקבל טענה שכפי הגאשם באשר למסירת נרסה בגאולה שלילתה בחר לשמור על זכות השתיקה.
זכויותיו של הגאשם לא נפגעו ועל כך, אין מקום לבטל את כתב האישום נגדו.
עוד עתר כי המאשימה לדחית טענת ב"כ הגאשם בדבר הגשת כתב האישום בחוסר סמכות והפנה לכתב ההסמכה אשר צורף כנספח א' לתגובת המאשימה ומלמד כי ביחיד יחידת התביעות המעשטרית נתונה הסמכות להגשת כתב אישום בעבירות המפורטות.
ב"כ המאשימה התייחס לטענת ב"כ הגאשם לפיו הופלה לרעה ביחס לנאשמים אחרים בפרשה. לדבריו, נסיבות ביצוע העבירה וכן, נסיבותיהם האישיות של הנאשמים האחרים שונות מאלו של הגאשם דן ועל כך, בוצעה ההבחנה האמורה ביה"מ. עם זאת, המאשימה תמכה טענותיה בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בית המשפט.
דבן
א' ערכת שימוע
המסגרת הנומרטבית לדיון זה, מצויה בהוראת סעיף 60א לחסד"פ, וזו לשונה:

"א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן המליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.

(ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בתכל לביכורים ולהצגת טיעונים
(ג) שלחלה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רשאי אנה אכילו התוצאה כדן גם בלא תחמה על אישור מסירה.
(ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום בעבירה פלנית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הממוכן לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.
(ה) המליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שירשמו, כי הנסיבות מצדיקות קטן (ב), רשאי הוא להגיש כתב אישום, בסיום חלפו 30 ימים ואף בסיום פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).
(ו) ..."

בהתאם להוראת סעיף זה, כאשר עסקינן בעבירה מסוג פשע, חלה חובה על רשות התביעה ליידע את החשוד, לפי הכתובת הידועה לה, כי חומר החקירה בעניינו הועבר לידה. זכותו של החשוד לפנות אל רשות התביעה, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, להציג טענותיו לגבי העמדון לדיון בפניה לביקש כי תימנע מהגשת כתב אישום כנגדו.
בית המשפט עמדו לא פעם על חשיבות זכות השימוע.

זכות זו עשויה ליעיל את מלאכת התביעה. יכול ויחסכו משאבים הכרוכים בניהולו של הליך פלילי, באם שכנע הגאשם את התביעה כי אין להעמידו לדיון. לחילופין, יכול השימוע לחדד המחלוקות בין הצדדים ולייעל את המשך ההליך ואף עשויה לעודד היבדור בין הצדדים בניסיון להגיע לכדי הסדר טיעון. אולם, עלול הוא גם להקשות על עבודת התביעה ולדחות את פתיחתו של ההליך הפלילי. על כך, לשם הגשתת תכליתיות בצורה אופטימאלית, הכלל הוא כי יש לקיימו מראש (ראה ע"פ 1053/13 סתן היכלי נ' מדינת ישראל [פורסם בבב], 23.06.13); ב"צ 1400/06 א' מתגועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממלא מקום ראש הממשלה [פורסם בבב], 06.03.06).
אין חולק כי הודעת יידוע ששלחה לנאשם וכי הוא בתגובה פנה בכתב למאשימה. המאשימה שקלה את טענותיו של הגאשם והחליטה להגיש נגדו כתב אישום. אין הכרח כי יתקיים שימוע בעל פה, לאחר שניתנה לו הזדמנות בכתב להציג את טענותיו.
למעלה כתב הנצור ציינו כי גם אם נפסל פגם בפעולה של המאשימה וכי היה צורך לאפשר לנאשם שימוע בעל פה, מהמשתת ששהוגבה לבית המשפט על ידי הצדדים, לא ניתן לקבוע בוודאות כי אילו היה נערך שימוע כזה, התוצאה בהכרח הייתה אי המשל כתב אישום כנגד הגאשם.

ובכל מקרה, המסמאסו בו מצוי ההליך מאפשר קיומו של שימוע בדיעבד והפגיעה בזכויותיו, ככל שהייתה, הינה ברת תיקון בשלב זה.
חוקה כי גורמי התביעה עושים מלאכתם נאמנה ודלתם פתוחה לשמיעת טענות הגאשם באופן כזה שאם ישנהכעון כי יש לבטל את כתב האישום, גם בעת הוו, יעשו כן. (ראה ע"פ 1053/13 סתן היכלי נ' מדינת ישראל [פורסם בבב], 23.06.13); ח"פ (מחוזי-ת"א) 40131/07 מדינת ישראל נ' בן רובי [פורסם בבב], 03.09.07); תמ"ח (מחוזי-ת"א) 1057/06 מדינת ישראל נ' אזורלי [פורסם בבב], 23.11.06).
לאור האמור לעיל, הגני דוחה את בקשת הגאשם לביטול כתב האישום נוכח אי קיומה של זכות השימוע.

המסמכות להגשת כתב האישום
המכרת חומר החקירה לתביעה המעשטרית והגשת כתב האישום על ידה אינה חורגת מן הסמכות הקבועה בחוק, בהתאם לכתב ההסמכה שהוצג על ידי ב"כ המאשימה.
ובכל מקרה, יצוינו, למעלה מן הצורך, כי בהתאם לחוק סת' 62 - הוראת שעה, תשע"ד-2013, הוראת סעיף 160(ו) קובעת כי גם אם הטיפול בחומר חקירה בידי פרקליט או תובע מעשטרי אינה על פי חלוקת הטיפול הקבועה בחסד"פ, אין בכך כשלעצמו כדי לספול הליך פלילי (ראה גם בש"פ 9195/10 קובר נ' מדינת ישראל [פורסם בבב], 04.01.11). אף בהיקפו משנת 2013 אין כדי לתמוך בטענת ב"כ הגאשם, שכן לא הוכח כי נגרם לנאשם אי צדק כלשהו.
לאור האמור לעיל, אין בידי לקבל את טענת ב"כ הגאשם כי כתב האישום הוגש בחוסר סמכות.

טענת הגנה מן הצדק בשל אפליה
ב"כ המאשימה עמד על ההבחנה בין הגאשם לבין נאשמים אחרים בפרשה בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה וכן, לנסיבותיהם האישיות.
ברי כי כל חיק וחקי נבדק על פי נסיבותיו הוא, על פי חומר הראיות שנאסף וועל פי נסיבותיו הספציפיות של החשוד.

משדן בית המשפט בעניינו של הגאשם, אין הוא אמור לבחון האם נכונים היו שקוליהם של העוסקים במלאכה בהחלטותיהם לנקוט בהליכים משפטיים או לאו ובאילו סעיפי עבירה יואשם הגאשם. למאשימה פרונוגטיבה להפעיל שיקול דעת בנוגע לכך.
חזקה, כי כל עוד לא הוכח אחרת, הופעלו שיקולים ענייניים בלבד. ביקורת השפוטות על החלטה של המאשימה על העמדה לדיון הינה אך ורק במקרים חריגים, בהם נפלה ההחלטה מחוץ למתחם הסבירות באופן ניכר.

המאשימה הציבה על הנסיבות השונות, כאמור, בין הנאשמים ולאחר שקשלה עמדהה בשנית, החליטה לתקן את כתב האישום נגד הגאשם ולהאשימו בעבירת קבלת דבר במרמה ולא בעבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, כפי שהוגאשם מלכתחילה.

למעלה מן הצורך ציינו כי הלכה מסוקה היא כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק יעשה במקרים חריגים ביותר, מקרים בהם התגונתה של הרשות אשר שיעוריותיה ותחומת הצדק האוניברסאלי נפגעת (ראה למשל ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד 60(6) 776 (2005)).
גם אם נניח ותגובה אימית בורזית - אין הכרח כי היא תפגע פגיעה משמית ורובת היקף בתחומת הצדק וההגנתה עד כי תצדיק ביטולו של כתב האישום כנגד הגאשם.

נסיבות האמורות, לא ניתן לומר כי קיים פגם מצדיק ביטולו של כתב האישום.
על כך, הגני דוחה את הבקשה.
המזכירות תעביר החלטה אל הצדדים.

ביתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ז, 10/7/2017, בהעדר הצדדים.